

Ved beskattningen af en arbejdsudlejet person gives der altså ikke fradrag for udgifter, der vedrører indtægten.

Efter skattekontrollovens § 2, stk. 1, nr. 2, skal en arbejdsudlejet person ikke indgive selvangivelse.

En arbejdsudlejet person kan dog opnå fradrag for disse udgifter, hvis den pågældende opfylder betingelserne i kildeskattelovens afsnit I A om grænsegænger. Afsnit I A går ud på, at en begrænset skattepligtig person, hvis indkomst fra personligt arbejde eller selvstændig erhvervsvirksomhed her i landet udgør mindst 75 pct. af den samlede indkomst, kan vælge at få den danske skat beregnet efter stort set samme regler som gælder for fuldt skattepligtige personer.

b. Kulbrinteskattelovens § 21, stk. 2, medfører, at en person, som ikke er fuldt skattepligtig, og som arbejder for en arbejdsgiver uden hjemting her i landet i forbindelse med dennes kulbrintevirksomhed, svarer en endelig skat på 30 pct. af indtægten ved dette arbejde. Ved skatteberegningen indrømmes der ikke fradrag.

Efter § 10 i loven om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrintevirksomhed opkræves skatten efter kulbrinteskattelovens § 21, stk. 2, ved, at den, for hvis regning udbetalingen foretages, indeholder den beregnede skat i det udbetalte beløb og indbetaler denne skat til de statslige told- og skattemyndigheder.

Efter § 12 i loven om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrintevirksomhed skal en skattepligtig ikke indgive selvangivelse, hvis vedkommen- de er omfattet af kulbrinteskattelovens § 21, stk. 2.

Lovforslagets indhold

Det foreslås, at en person, der efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra c, er begrænset skattepligtig af indkomst fra at være arbejdsudlejet, skal kunne vælge at blive beskattet, som om den pågældende udførte arbejde her i landet for en dansk arbejdsgiver, jf. samme lovs § 2, stk. 1, litra a. Herved kan personen få fradrag for de udgifter, der vedrører den skattepligtige indkomst.

På samme måde foreslås en tilsvarende ændring for en lønmodtager, som ikke er fuldt skattepligtig, og som udfører arbejde for en arbejdsgiver uden hjemting her i landet i forbindelse med dennes kulbrintevirksomhed. Et sådant valg vil medføre, at den pågældende også bliver bidragspligtig efter arbejdsmarkedsfondslovens § 7, stk. 1, litra a.

4. Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner

4.1. Rentebeskatningsdirektivet

Forslaget indebærer en øget informationsudveksling mellem hovedparten af EU-landene om rentetilskrivninger til personer fra og indkomståret 2005. Forslaget indebærer ikke ændringer af de materielle regler. Som udgangspunkt har forslaget derfor ikke provenumæssige konsekvenser. Imidlertid kan den forøgede informationsudveksling medføre, at »selvangivelsesdisciplinen« forøges, og at skatteprovenuet derigennem forøges. Der er ikke holdepunkter for at skønne over provenuforøgelsen, men eksempelvis vil det øgede provenu ved beskattningen af afkastet af yderligere 1 mia. kr. andrage ca. 20 mio. kr. årligt.

Overgangsordningen for Belgien, Luxemburg og Østrig indebærer, at disse lande i stedet for informationsudveksling kan indeholde en kildeskatt på renter til personer i andre EU-lande og afregne 75 pct. af den indeholdte skat til bopælslandet. Kildeskatten udgør 15 pct. i de første 3 år, 20 pct. i de næste 3 år og herefter 35 pct.

Efter lovforslaget skal skatteydere her i landet kunne modregne den fulde indeholdte skat i den danske slutskat. I det omfang de pågældende renteindtægter i forvejen selvangives og beskattes i Danmark, vil forslaget indebære et provenutab på 25 pct. af den indeholdte skat. Selvangives renteindtægterne derimod ikke i Danmark, vil forslaget indebære et merprovenu i kraft af overførslen af de 75 pct. af den indeholdte skat. Der er ikke holdepunkter for at skønne over størrelsen af disse modsatrettede bevægelser, men det må antages, at der næppe vil blive tale om væsentlige provenuforskydninger.

Lovforslaget vil først have direkte provenumæssige konsekvenser fra og med indkomståret 2005.

4.2. Rente-/royaltydirektivet

Forslaget indebærer, at Danmark fra og med 2004 ikke længere kan beskatte royaltybetalinger fra danske selskaber til koncernforbundne selskaber i andre EU-lande, hvilket vil indebære et provenutab. Omvendt vil implementeringen indebære, at danske selskaber, der modtager royalty fra udenlandske koncernforbundne selskaber heller ikke vil skulle betale royaltyskat i udlandet, hvilket medfører en reduktion af deres nedslag for udenlandsk skat. Den samlede virkning af disse modsatrettede provenubevægelser skønnes at være et meget begrænset provenutab, der stort alene vedrører staten.